

τόνε πάρη ἀπ' τὸ χέρι καὶ νὰ τοῦ εἰπῇ: Σήκω καὶ περπάτησε! Κι' αὐτὸς νὰ σηκωθῇ καὶ νὰ περπατήσῃ. Τὰ πιστεύε τὰ μάγια, τὸν μάγευεν ἡ ὡμορφιά.

Ἡ Ὠβριὰ ζήτησε τὸ δεξιὸν τοῦ πόδημα.

Καὶ διώρισε κι' αὐτὴ κάτι χόρτα, νὰ τὰ πίνῃ βρασμένα μὲ κρασί.

Τὸ βράδυ ἔπεσαν νὰ κοιμηθοῦν. Χειμῶνας ἦτον ἀκόμη, μὰ ἡ νύχτα ἦταν ἀνοιξιὰτικὴ, κατ'άστερη. Ἡ Δήμainera μονάχη ξενοχτοῦσε τὸ Μῆ-

O. WUTTKE. CORPU 1889.

ΚΑΡΔΑΚΙ.

QUELLEN. CARDACHIS.

Η ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ ΒΡΥΣΙΣ ΚΑΡΔΑΚΙ

καὶ τὸ πῆρε κ' ἔριξε κάτι μέσα 'ς αὐτό, κάτι ποῦ ἔμοιαζε σὰν διάργυρο, καὶ πρόσταξε νὰ τὸ βάλουν ἐξω, πάνω 'ς τὰ κεραμίδια νὰ ξενοχτήσῃ.

— "Ὅ,τι κι' ἂν ἀκούσετε τὴ νύχτ' ἀπόψε, τοὺς εἶπε, νὰ μὴ μιλήσετε. Καὶ πάλι ξανάειπε 'ς τοὺς ἄλλους τοῦ σπιτιοῦ:

— Γιὰ νὰ ἰδῆτε πῶς κιντουνεῖ τὸ παιδί ἀπὸ κάματο! τὸ τσάκισαν οἱ νεράιδες τὸ παιδί.

τρο· 'ς τὸ πλάγι τοῦ ἔστρωσε κ' ἔπαρτε· πολ-
λαὶς φοραὶς ξημερώνονταν 'ς τὸ πόδι. Τὴ νύχτα
ἐκείνη, κι' ὅλη τοῦ κόσμου τὴν ὑγεία καὶ τὴν ξε-
γνιασία νὰ κρύβαν μέσα τους, πάλι δὲ θὰ κλει-
οῦσαν μάτι μάνη καὶ παιδί. Θυμοῦνταν τὰ λό-
για τῆς Ὠβριᾶς: «"Ὅ,τι κι' ἂν ἀκούσεται ἀπόψε,
νὰ μὴ μιλήσετε!" Καὶ τοὺς δύο ἑνας φόβος τοὺς
ἐτάραζε καὶ μιὰ ἐλπίδα τοὺς ἐξέσταινε. Στὸν